

Molnár János 1969-ben látta meg a napvilágot. Gyermekként nyaranta sokszor meglátogatták sári nagyszüleit édesanyjával, aki fiatal felnőttként költözött Budapestre. Nagypapájával, Árki Józseffel, sokat sétáltak a sári erdőkben, majd felcseperedve János egyedül is felfedezte a környéket. Általános iskola után kertészeti iskolába ment, és bár érettségi után történésznek tanult, az egyetemet megelőző években és tanulmányai alapján is dolgozott kertészként, illetve sokat segített a család gyáli kertjében is.

Díjazottunk egyik kedvenc szabadidős tevékenysége a természetjárás, túrázás - így került nagyszülei halála után a 2000-es évek elején egyszer ismét Súra, a környék erdeiben kirándulva. Meglátta az akkora már lakatlan Damjanich utca 33. szám alatti, elhanyagolt családi házat, gazos kertet, és úgy érezte, nem hagyhatja, hogy mindez az enyészeté legyen. Így felkereste a rokonságot, és családja segítségével megvásárolták a házat a többi örököstől, amit apránként felújítottak, csinosítottak, lakhatóvá tettek, és a kertet is művelni kezdte. S bár Budapesten él, azóta is Súr jelenti a feltöltődést és kikapcsolódást neki és családjának, s az ötödik emeleti lakásból kiszabadulva most már két kislányával járja a környező erdőket.

A faültetést tartja az egyik legönzетlenebb tevékenységnek, hiszen egy fél emberöltő, amíg az elültetett fából valódi, méretes, árnyat adó fa lesz.

Idén decemberben lesz egy éve, hogy a kertészeti tapasztalatait településünk szolgálatába felajánlotta, azzal az ötlettel kiegészítve, hogy településünk közterületeire olyan növényritkaságokat ültessünk, amelyek egyrészt esztétikai élményt, másrészt a növények iránt érdeklődők számára turisztikai vonzerőt jelenthet. Így láttunk hozzá szakmai segítségével, irányításával a Sári Arborétum Falu projektnek, amelyhez kétkezi munkájával is hozzájárul. Ennek eredményeként már 30 fajta növényritkaság 70 egyede található önkormányzatunk közterületein.